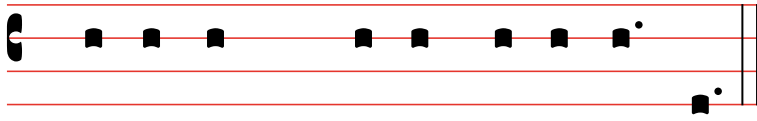

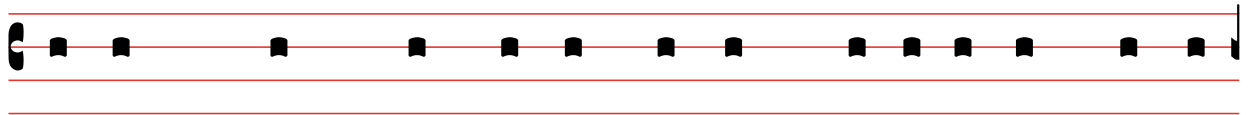

I CZYTANIE

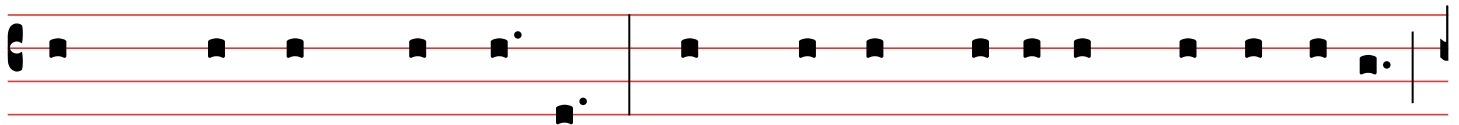

☩. Czy-tanie z Dzie-jów Apostolskich:

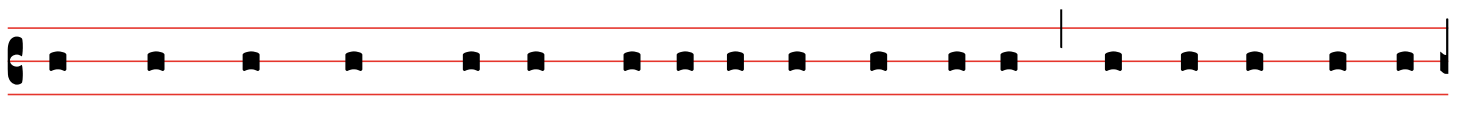
W

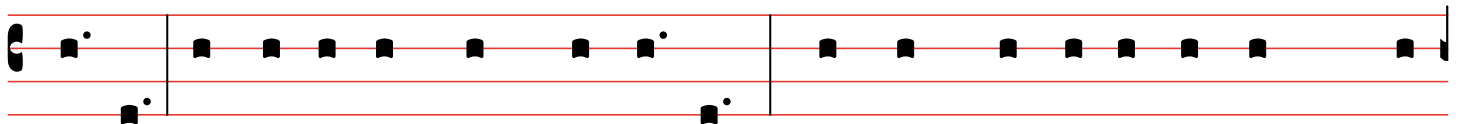
owych dniach król He-rod zaczął prześladować niektó-

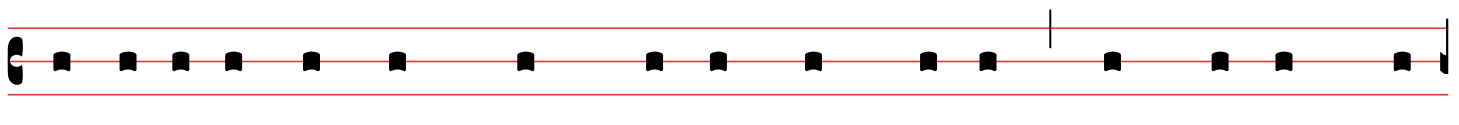
rych członków Kościo-ła. Ściął mieczem Jakuba, bra-ta Jana,

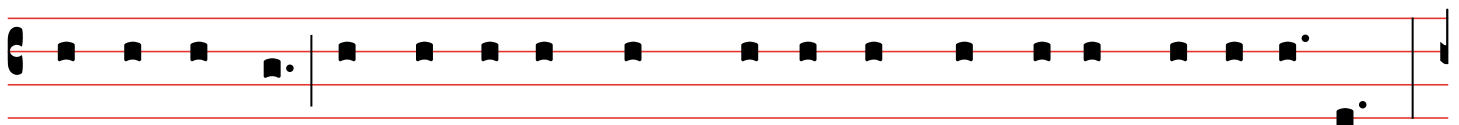
a gdy spostrzegł, że to spodoba-ło się Żydom, uwię-ził nadto

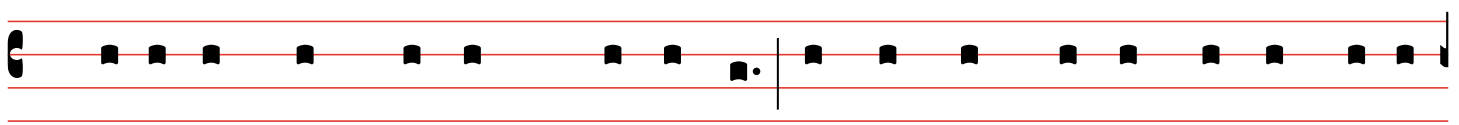
Piotra. A by-ły to dni Przaśni-ków. Pojmawszy go, o-sadził w wię-

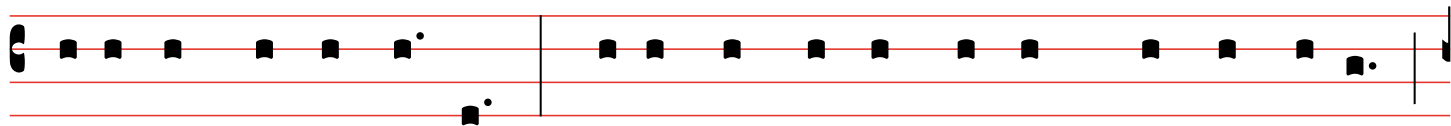
zieniu i oddał pod straż czte-rech oddzia-łów, po czte-rech żoł-

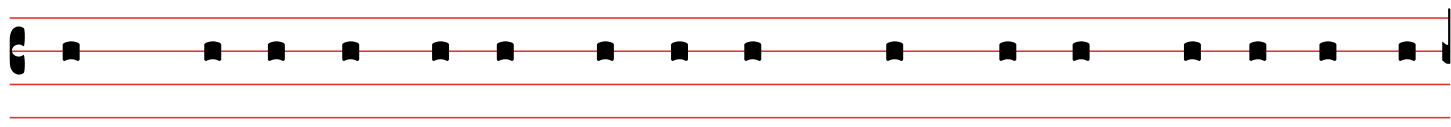
nierzy każdy, zamierza-jąc po Święcie Paschy wydać go ludowi.

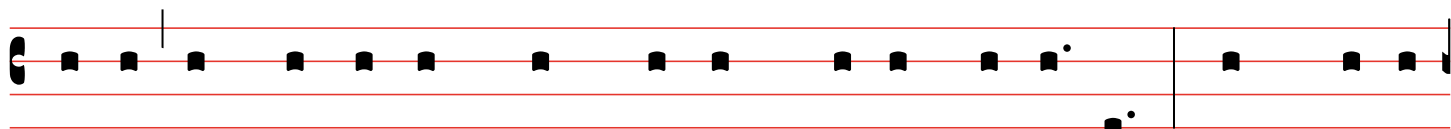
Strzeżono więc Piotra w więzieniu, a Kościół modlił się za niego

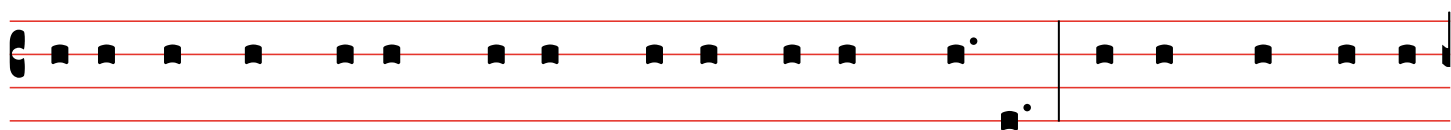
nie-ustannie do Bo-ga. W nocy, po któ-rej He-rod miał go wydać,

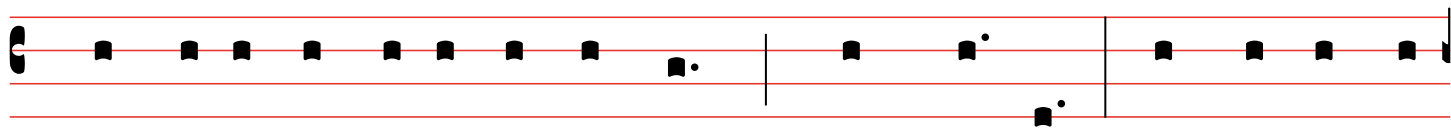
Piotr, sku-ty podwójnym łańcuchem, spał między dwoma żołnie-

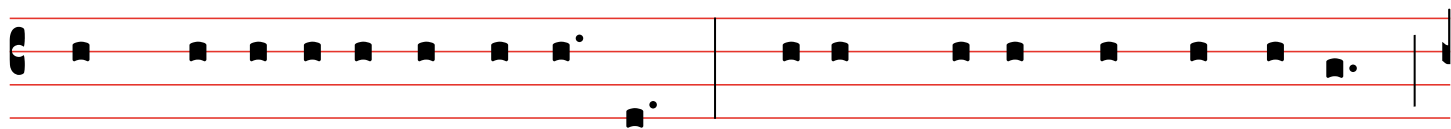
rzami, a strażni-cy przed bramą strzegli więzienia. Wtem zjawił

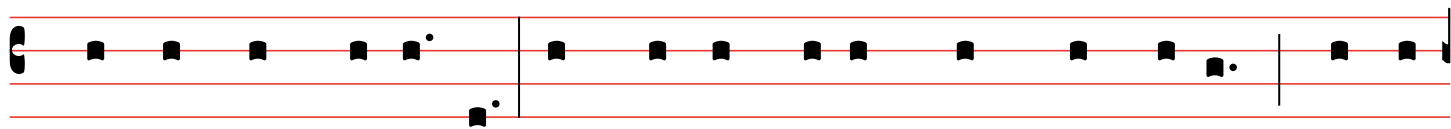
się anioł Pański i światłość za-jaśnia-ła w ce-li. Trą-ciwszy Piotra

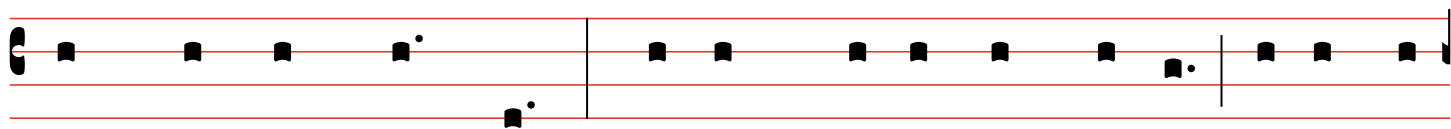
w bok, obudził go i powiedział: «Wstań szybko!» Równocześnie

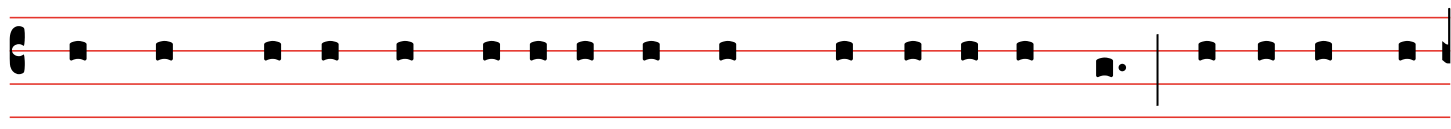
z rąk Piotra opadły kajda-ny. «Przepasz się i włóż sanda-ły!»

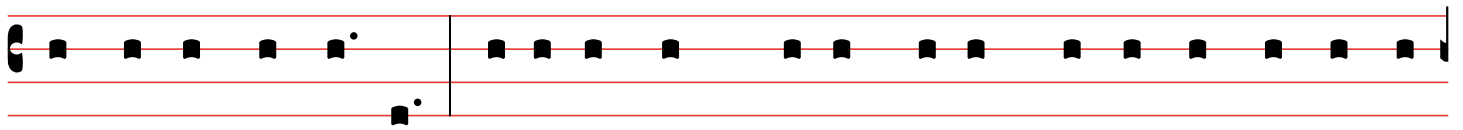
– powiedział mu anioł. A gdy to zrobił, rzekł do niego: «Narzuć

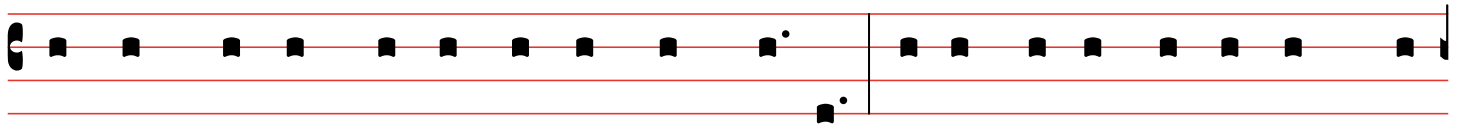
plaszcz i chodź za mną! » Wyszedł więc i szedł za nim, a-le nie

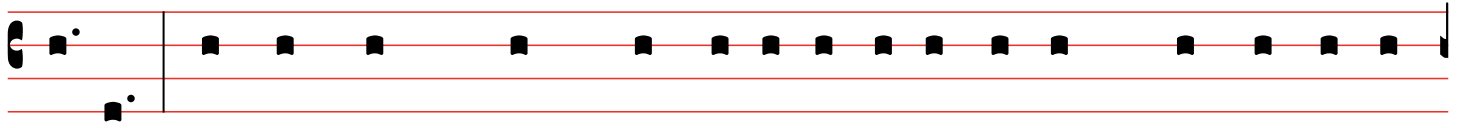
wiedział, czy to, co czyni anioł, jest rzeczywistością; zdawa-ło mu

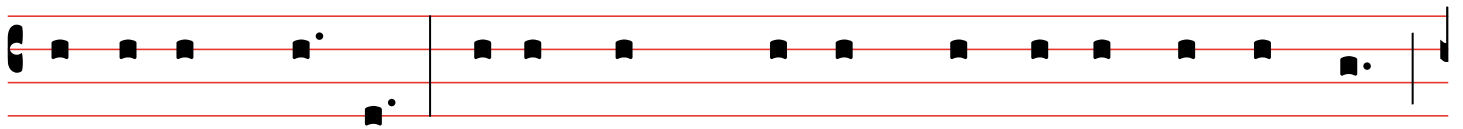
się, że to widzenie. Minę-li pierwszą i drugą straż i doszli do że-

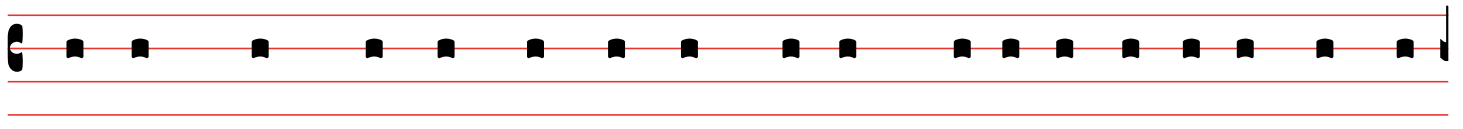
laznej bramy prowadzą-cej do miasta. Ta otwarła się sama przed

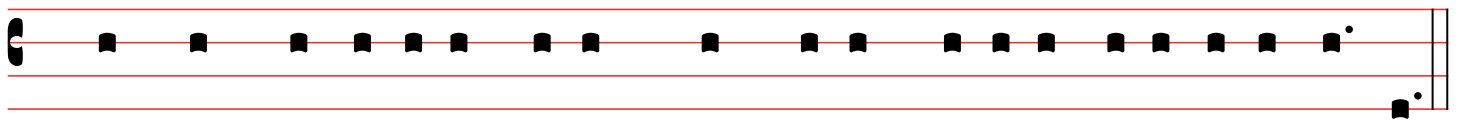
nimi. Wyszli więc, przeszli jedną u-li-cę i na-tychmiast anioł od-

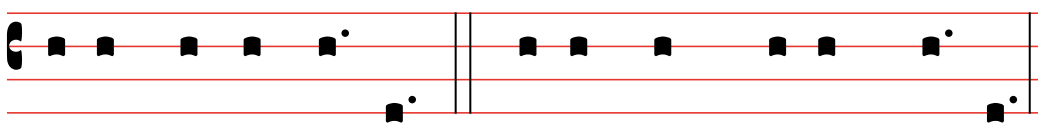
stą-pił od nie-go. Kiedy Piotr przyszedł do siebie, powiedział:

«Te-raz wiem na pewno, że Pan posłał swego anio-ła i wyrwał

mnie z rąk He-roda i z tego wszystkiego, czego oczekiwa-li Żydzi».

Ÿ. Oto Słowo Bo-że. R. Bogu niech będą dzie-ki.